

(f. 1896.)

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Axel Fors*
 Härad: *N. Asbo* Adress: *Landshytt, Skåne Fågerhult*
 Socken: *Fågerhult* Berättat av: *se uppl.!*
 Uppteckningsår: *1945* Född år i

<i>Hemmetts prydnade.</i>	<i>s. 1-3.</i>	<i>L.u.F 49.</i>
<i>Bäckastens.</i>	<i>s. 4, 9.</i>	<i>H. G. 21.</i>
<i>Offerkast.</i>	<i>s. 5-6.</i>	<i>H. G. 8.</i>
<i>Viss.</i>	<i>s. 7.</i>	
<i>Övernaturlig man visade sig vid en bäck</i>	<i>s. 8.</i>	<i>H. G. 21.</i>
<i>Stopsomuren.</i>	<i>s. 9-10.</i>	
<i>Lågen om Fådingesjön.</i>	<i>s. 9.</i>	

D

Hemmets prydnade:

ACC. N:R M. 9759: 1.

L. u. F. 49

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1) I mitt morföreldehem brukade man sätta bota och Eklör på väg
gen och möllen var man kunde endast vid midnatt, och är
sedan i bruk i bygden ännu. 2) Man hade för sandtag i bygdä
vit sand hämtades. Golvets skuddes blott en gång om året, vid jul,
och så brukade man f. ö. varje lördag först sova och sedan stö
ng vit sand, samt kacha ena fint och stö det om en på sanden.
Ti kommer inte till sedan nu, men den användes i mitt morförelde
hem till något 10 tal år in på 1900-talet. 3) Julbonades vid jul och
^{Pärkåra} (Pärkåra) lördag (nu)
Pärkåra (midnatt) för att sedan taga ner dem efter helgen. Julbonad
satt till 11 tim på jula. ködes ut som det sedes. I mitten på 1800-talet
togs de första tryckta ka funnits och varo dem storslagna i ljusblå färg
(Blålockar). På slutet av 1800-talet började sågfabriken appareras
Det var de Helsing. familjerna, samt jungfru Maria med barnet,
och inköptes från firma för oljetyp, som hade sina väsktyper ut
och sålde sidorna och andra saker. 4) Man hade dock på bondet endast
en ära och helglagen, och varo dessa av hemvänt linn mestadels
vita. Vid högtidsdagar varo dessa av konstvävad, en del dukar
skulldes dräkt och var av enkla slag och motornas det danska

2)

Öbennets pryglande.

ACC. N. R. M. 9759:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

drejd (drejel) och tyska dehl (dehl) dillisk och latin trilicium vil-
ket kan översättas till tertiärdigt tyg. Vid höstfyllen tillfällen hade
man vil duk med köpflätade lövrankor runt omkring av Ek eller
bök. Detta valdes om sommaren. 5.) Sittuqur med möstadsels bad X. 11.
eller Simpson, s. k. Simpsaugrav. med äggren spis i köket och val-
rent inna i murning som var av gåsten, en bokuqur, även
av gåsten. Sittuqur finnes ännu i vissa gamla gårdar i bygden.

6.) Små fönster, som förs kallades vinned eller fenster dit förs
dudat vindue. det senare tyglet manna. Under den mörke år-
tidens användes lövsedrotiska ^(som tyg och) som man stöck in i väggen och
fingur boonen perra derra. Det var krasernas gjer om kvällen
na att tillgå dessa, när kvindfolken spann eller kudade.
Dessa böjje man att stöpa ljus på så sätt att man kängde
upp ljogen långt skäkte gamsvänder på en käng, och så hade
man smilt till i en bytta, el dytt, och så doppade man
ner dessa gamsänder här, allt eftersom man drog upp dem
från att messas skulle ställa, och på detta sätt fortfor man tills
man fått ljogen ljus. Dessa användes vid mera högtidliga tillfällen

3)

Heimslöts prydnade.

ACC. N. R. M. 9759:3.

L u F 49.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På 1840 taligt kom vi fotografer eller tecken och kortade där omkring 20 års behållningen och sedan var vi för det mesta fjärra endast om prydnaderna. 7.) För oss här i bygden kunde man eller förrutentligen skänka man på 1840 taligt renare det började man att ha färdigt, och var det behållningen och prydnaderna samt en sorts behållning med taggiga blad. Stäcklingarna står man om de blev det till med tiden, och det gör man ännu här.

8.) Julbrev vid jul på väggen. För öringt ljusstaken är man samt för öringt vid jul behållningen, som man kan få se i gården i bygden ännu. De tillverkades av långpalm som skivades i olika längder och som sedan tillades upp på en tråd och sedan sammanband man alla dessa behållningar och på så sätt fick man en behållning (1840). Numera är mitt hem likt de som finns nu för tiden, så det är en stor skillnad nu eller för omkring 40 år sedan. Ja nu har jag försökt att ge en så tydlig bild jag kan kunnat, utan ej allt för lång utlägg, och hoppas att detta kan komma till gagn för vidare studium.

Bäckhästen

ACC. N. R. M. 9759:4

H. G. 21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De ^(stora) (en)
Daj stoe o tvätta i aju bygghuset o så kom där aju
vid häst som hade aju fod som inte vä' lig daj andra
föderna o ställde se ve döen, o han sade: Vell ni seda opp
på min rygg så ska ni få skjuts. O vi sette se några opp på
hästen, men han reste dom i se, så att daj inte ble på, o så
sprang han ut i bäckem ve vilken bygghuset lä. Då va
min mor som pratat om dä för me.
E' d' ju bröva te me kom aju gång förbi Vesjö mölla
o den va izing, o i dä stora vannhulet så daj aju liden
påg som sprang där in i dä stora vannhulet o han
hade aju rö' lva på haddes. Han lekte o trodde
att han skulle locka did min bröva, ty daj va ju bara
små påga där.

H. 4. 8.

ACC. N. R. M. 9759: 5.

1) offerkort.

Utmed vägen från Fagelkult mot Rysskult ej långt från Fagelkult
och nära Skilkhults gräns skall en person ha blivit ihjälslagen
och där har man fördom brukat att besta en sten, då man gick
där förlä. Och där förhörn onyttiga händelser. Så sägs det
att personer som kom däråt nattetid fingo se beqvinnung,
folk komma svartklädda, och bäsa emellan sig en likkista,
och de köda hua det knaka och braka i vedjorna som
när vrede som kistan, ty för, för länge sen, brukade
de bäsa den döde på så sätt. Det var nog därför att från
arlagarna pluten ej fanns en riktig väg, så det var omöjligt
att komma fram med kördoming. En för länge sedan var
tiden gummel gummel kom för mig berättat att hon i sin ungdom
var gående till en handeldad. Hon hade att gå en hel mil ty
hon skulle gå från Nykyggst (som är benämning på del av Skilkhult.)
till Bögholm där Traijungersnissen hade affär, så det ble
näst innan hon kom hem. Så när hon var vid den ontelade
lien, ty där var en li, så såg hon sig tillbaka och såg där en
kar komma gående ett stycke efter henne, och som hon

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2) tyckte det var en som ville ha sällskap med henne
men som hon inte ville ha sällskap med, så brände
hon allgi det fortaste hon kunde, men rääc vad det
var så sig hon honom framför sig ett stöcke, och då
begrep hon att det ej var någon vanlig människa, då då
inte hade gått någon förbi henne. Och då kom hon hem
och sig på blocken, var det midnatt. Och i även senare
tiden har folk hört det som om häst och vagn kom
hörsda, men som aldrig kom från från samma plats
som förest. omtalas här.

Mycket gamla personer minnas nog det stensumle
vid Liden och Leet som var där invid, men som under
senare tid blivit bortlagit och lagt i köl på vägen,
ty så gjordes man ju, för att på vägen faras, och i nägt-
Lunds. oidentligt tillstånd.

Ulycksbrevens anm. Sjöbo har jag hört berättas om en skjuts som
skulle ha kommit från detta kället vid elva tiden på nat-
ten och som kallas för elvaskjutsen av folket i Fagerkult.

Upp Tecknad af Leo min mor

N. 9759:7

Ålla hollens

av 1862
skänkt
år 1920.

1 jag är lite som lilla son i skulden ritta

Älskad detta öfver som ännu är kvar.

Ja jag är lite ut borta, i frammande land

God lite mig med sin för boka mig fram.

Ja mig vill jag blika vid vägarna på landet

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSÄR

Det när vi hemifrån icke den sälla borta

God lite mig med sin för boka mitt namn.

2. Heit bröst det är kallt på mitt ut i världen

men hvar gör mig ~~och~~ kraft att källa det ihop.

Ja jag som du blev för detta minna den

men hvar gör mig hvar den kan mig bratt ha.

För det är bara mig så mycket på sin tunga

det vare mig borta lilla de bade var för mig

jag säger sig för or, jag själv har fått mig det.

min lott är bliwa ringa, det för jag kallas vid.

3. Stokas den ungdom som nu sked ut i världen

i denna vilddamma och förfärliga värld.

Med blottat ord som förföra de mig.

och morarna de lägga sig förtäla för mig.

Ja, tyckling den ungdom som skippas att tjona

Ja, hur för man komma hos sin fader och sin mor.

Men jag är y av den, jag själv för de mig fram

god lite mig med sin för boka mitt namn.

De 65 ä sedan nu min jag på hemväg. Han var med
och hade varit en baka med frans hemmet på allet. De 72
mossorles närand så det blev rent på kvällen, men det
manipulerat och hade varit mycket lite, och var funnet lite.
hemmet var en lock som rinner mellan två spinn, Redningspin
Högskolspinn. De var där de möllor vid nämnda lock, både
och maktning, och rögen gick förbi dessa, och det störde utom
locken. Om han då gick, fick han se en bärre på utrust.
han, han gick, och var stannade han och bekann krånle sig
med den en foten, såg ut som en han psoria om isen han,
så rätt hållt han på sig. Men jag stod en stund och lot
honom, och han ~~stod~~ ropade på honom om han ville ha
så skulle han på bevisning, för jag trodde det var en.
som hade den andra sidan om locken nämligen Högskola. Nu
som ännu på sin locken om isen han. Han hade en plock
syggen. Det trodde jag var stektickor som han varit vid möllan
Men det var ut som en han inte kunde med som rades, för han
på sig på samma sätt. Gick lite stord var i tränga, liksom
han var locken. Och ^{han} med det var, liksom locken på sig
en locka uppblasta fjäder, som man kunde se igjennom. Det
jag gick bryde han i tanka, och i utöfningen för det var inte
ni var vid det stället utrust mycket bättre för det var uppblasta
de samma för möllorna. De var det blev gjut dogen ofta
gick min jag tilltulla ställe. för så ja, för han kom i frimodens,
d. S. Och det fanns inte så andra spinn utom snön låg det i vilka
kanten om locken. Det är riktigt sant!

Banlett an Högskola från Sundhetsförel 1815. Uppskattnare an

den 19/8 1845.

Med förs
Sundhets- och Skivningsförel

M. 9759:9

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så det om fellingssjön så har det alltid funnits många
 bogmullspicketer i den. Tycke har alla tiller sett spickbet
 beten. Där har juodan varit malmbruk som villan o
 stora bogor om malmbruket där luddat till. De so
 varit i alle o-rott med och på sjön, har nästan likas
 och som den gna, o en lida den rullar till brygga här,
 triffa på den här varit möjlig, ty de förmann den i e
 tag. En man var där ute o-rotte gann, där höj han ut i y
 ot rögarna. sådant de brygga ha fin i tillen, med den enort
 o-ri brygga mjöla kända till smellen, på ni varit förtullt
 den här bryg som kottet. Det fullt har varit till lundtinn
 Det o- lyfthet som de rötter på öskolan, sådant o- mot
 o- i alle o- böt med hit o- raga. Det har varit ut som de o
 tyrenen gick i kapp, tom o- mer ginn. Allings har varit de
 här de kom till land o- flyg de varit raga i lyften. Det ha
 alltid rygas inman till bryggen. Villen har de varit ut raga
 på ni utvald. Min mor var skulle en mot på ut i o
 de. Det de har ägna fastelören såg han en röt hit på
 domes tilliga. De tog han en bögg, o- en lida o- skog så om
 köppren på tillen för o- skänna bort hiten på ni varit, men o
 kom han in i josten o- skulle stänga övren så stod hiten i
 utgått, ut o- skapit till skunde hämmen såkt i amulet,
 kom tillen seken mycket spik. så han inte kunde vara raga
 på flera dagar. Min mor var en annan gång ut i st
 ut hade påskat tillisen. Den kvällen på en rögning där
 gick hemut sig han till funtinen till vid ett till, o- det han
 mule på kvitt på honom, o- det han munde tack. Min mor
 to, o- det kom sig konstigt ut, o- det sig tillbaka, men de var ha
 funtinen tillika bryg som allt till o- det han stod o- det i det

samma bords det som om man vill se till den
 tiden, så liksom det var hon hade i med sig best hon
 Hon var det som det brukar den de länge funnits
 den vill inte min man som hon var den gick.
 Det på i skogen hela natten. Men vi var det till
 dager. så jag kan se det som på samma plats hon var
 hon skulle först när skogen. Det ibland.
 Det på det som man vill se sin jätte. eller det
 med avgrändar ut. så skall skogens man med
 om det på det som man kan se så det egen.

Beviljad av Rikets Förordning 1845.

Uppsätsen av Rikets Folkuniversitet
 den 19/8 1845.

Till

Landets Universitets Folkuniversitet

Landet

Landets universitet jag de första upptäckningarna på
 skogens som jag kommer enligt berättelsen. Det på
 till så som det var det. men jag kan se det på
 den så som skogen liksom den hela som jag kan
 skogen med mera sedan.

Skötselingsfullt

Landet